

Lee Kong

mistrz stylu pięści białego żurawia

fot. 1. Lee Kong Sifu

fot. 2. Lee Kong Sifu demonstruje technikę walki na
Lukaszu Pieczonco Sifu

W lutym 2015 roku na specjalnym seminarium w Starej Wsi przebywał mistrz stylu Białego Żurawia (Ving Tsun Pak Hok kuen) Zheng Xiaorong wraz z asystentem z miejscowości Yongchun (Ving Tsun) w prowincji Fujian (Fukien).

Yongchun (Ving Tsun) jest miejscem, gdzie rozwinął się ten system *kung fu* pod koniec XVII wieku kiedy osiedliła się tu jego twórczyni Fan Qiniang, a następnie promieniował on na inne regiony m.in. dotarł poprzez Fuzhou na Okinawę, tworząc podstawy pod to, co nazywano *toudi*, a obecnie *karatedo*.

Z biegiem czasu niektórzy mistrzowie tego systemu przeprowadzili się do okolicznych miast, rozszerzając jego oddziaływanie. W pobliskim Zhangzhou rozwinęła się bardzo silna szkoła Ving Tsun Pak Hok kuen, mając swój wpływ m.in. na sztuki walki tajnych stowarzyszeń walczących z mandżurską dynastią Qing. To w Zhangzhou powstały takie słynne stowarzyszenia jak *Xioadohuei* i *Tientihuei*.

System Ving Tsun Pak Hok kuen trafił w Zhangzhou do dzielnicy Longxi poprzez mistrza Zhang Cangrong, który się tu osiedlił i otworzył znaną szkołę walki (12 rok panowania cesarza Guangxu z dynastii Qing). Jego styl miał tylko 6 form walki. Najważniejszym uczniem Zhang Cangrong'a został Zhang Yanghua (1870-1944) który ożenił się także z jego córką.

Jego znanymi uczniami byli Huang Haixi (1910-1990) i Zheng Wenlong (1911-1984). Do tego czasu styl nie był nauczany otwarcie i adresowany jedynie do wybranej grupy uczniów. W wyniku tzw. „rewolucji kulturalnej Mao” w XX wieku, liczba uczestników szkolenia w tym centrum Białego Żurawia w Zhangzhou jednak radykalnie spadła. Zheng Wenlong przeniósł się w 1957 roku do Hong Kong'u, a w

1969 roku otworzył tu szkołę sztuk walki w North Point. Naukę stylu prowadzoną przez mistrza Zheng'a można podzielić na dwie części: szkolenie wstępne i naukę umiejętności walki. Pierwsza obejmuje min. wibrujące potrząsanie kijem i statyczne postawy. Druga zawiera m.in. takie formy jak (*d.m.*): *Sanzhan* (jap. *Sanchin*), *Shi Men*, *Jiaozhan*, *Tiandi Renzhan* czy *Shier Jierli*.

Lee Shing Leung (Lee Kong) *Sifu* był wybitnym uczniem Zheng Wenlong'a i nadal uczy Pięści Białego Żurawia w Hong Kong'u. Jego styl został rozwinięty do 10 form. W stylu Lee Kong'a widać też wpływ na sposób ćwiczenia form stylu obok Ving Tsun Pak Hok kuen, zasad obecnych w uprawianym w Zhangzhou innym stylu *kung fu* - Taizu kuen/Ng Cho kuen (Pięści 5 Przodków) zapewne w wyniku wymiany idei systemowych i niektórych technik.

Szczególnie interesujące są prezentacje Lee *Sifu* wydobywania wibrującej energii z *dantien* (jap. *tanden*) i przenoszenie jej na techniki walki w sposób bardziej miękki niż np. występuje to w stylu nauczonym przez wspomnianego wyżej Zheng Xiaorong'a *Sifu*.

Mimo wieloletniego nauczania jedynie w Hong Kong'u, Lee Shing Leung *Sifu* jest aktualnie uważany za nestora systemu Pięści Białego Żurawia i cieszy się wielką renomą również w prowincji Fujian, na Tajwanie i Okinawie. Współ z Higaonna Morio *hanshim* (10 *dan* Goju Ryu), dawali wielokrotnie pokazy sztuk walki.

Kontynuując lutowe doświadczenia, w dniach 12–15 sierpnia br., w Starej Wsi, w centrum P.Z.K. Tradycyjnego odbyło się zamknięte seminarium Pięści Białego Żurawia, poprowadzone przez Lee Kong *Sifu*, jego asystenta, autora i Łukasza Pieczonkę *Sifu* dla blisko 140 karateka z kilkunastu krajów m.in. USA i Izraela, które spotkało się z wielkim uznaniem uczestników.

Szkoła Lee Kong *Sifu* zawiera też unikalną formę i techniki ćwiczeń w parach, dotyczące takiej broni jak szabla *changdao* z czasów panowania dynastii Ming. *Changdao* było pierwowzorem japońskiego miecza *katana*.

fot.3. W szkole Lee Kong *Sifu* w Hong Kongu (2014r.) - w centrum mistrzowie J. Szymankiewicz i Lee Kong w otoczeniu własnych uczniów i Europejskiego Stowarzyszenia Atletycznego Ving Tsun

Z czasem japoński miecz osiągnął taki stopień rozwoju, że potrzebna była specjalna, opracowana na potrzeby m.in. armii gen Qi Jiguanga technika walki, poprawiająca skuteczność przeciętnego chińskiego zawodowego żołnierza zwalczającego rajdy japońskich piratów. Wynikało to z różnicy klas pochodzenia wojowników. W Japonii była to klasa najwyższa, rządząca, a w Chinach wyłączywszy oficerów po egzaminach cesarskich, najniższa.

Forma *changdao* ze stylu Pięści Białego Żurawia z bezpośredniego przekazu Lee Kong *Sifu* została po tym seminarium włączona w skład techniki szkoły dr J. Szymankiewicza.

Janusz Szymankiewicz